

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΣΑ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΥΚΚΟΥ
ΣΤΙΣ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023**

Γιορτάζουμε σήμερα, αγαπητοί Χριστιανοί, τή Γέννηση τῆς Θεοτόκου. Γεννᾶται σήμερα ἀπό τήν ἁγιασμένη κοιλία τῆς Θεομήτορος Ἄννας ἡ Πάναγνη Κόρη, ἡ Παναγία μας. Ἡ ἀρετή τῶν Θεοπατόρων, Ἰωακείμ καί Ἄννας, νίκησε. Ἡ πίστη τους θριάμβευσε. Ἄκουσε τίς προσευχές τους ὁ πανάγαθος Κύριος καί τούς ἀπάλλαξε ἀπό τό ὄνειδος τῆς ἀτεκνίας, τότε ἀκριβῶς, πού τό γεγονός φαινόταν ἀδύνατο, λόγω τῆς πολύ προχωρημένης ἡλικίας τους. Ἡ ὑπέροχη Κόρη, ἡ Παναγία ἡ Κεχαριτωμένη, πού κράτησε μέσα της τό πῦρ τῆς Θεότητος, πού ἔφερε σωματούμενο τόν ἐνυπόστατο Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού σάρκωσε καί γέννησε τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου καί Λυτρωτή μας Χριστό, γεννᾶται σήμερα ἀπό τούς Θεοπάτορες Ἰωακείμ καί Ἄννα.

Ἡ Γέννηση τῆς Θεοτόκου ὑπῆρξε ἐξαίρετο γεγονός τῆς θείας οἰκονομίας. Ἦταν ἡ ἔναρξη τῆς πραγματοποιήσεως τῶν θείων ὑποσχέσεων καί προφητειῶν. Ὑπῆρξε τό προοίμιο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ κόσμου καί τῆς ἀνακαινίσεως τῆς οἰκουμένης, πού θά ἔφερνε ὁ Θεάνθρωπος Υἱός της.

Ἡ Παναγία μέ τήν ἀπόλυτη ἀγνότητα καί καθαρότητά της, ἀλλά καί μέ τήν ἀνυπόκριτη ταπείνωση καί ὑπακοή της, εἴλκυσε τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἀξιώθηκε νά γίνει τό σκεῦος τῆς ἐκλογῆς του, καί νά γίνει Θεοδόχος καί

Πανάχραντος Θεομήτωρ. Ἡ Παναγία εἶναι αὐτή, πού θά συλλάβει ἄνευ σπορᾶς καί θά γεννήσει τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν ὅποιο θά κρατήσει στούς παρθενικούς της κόλπους καί θά τόν θρέψει μέ τό γάλα της.

Ἡ Παναγία, λοιπόν, εἶναι ἡ ἀπαρχή τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀφοῦ, γιά νά ἔρθει ὁ Χριστός Λυτρωτής καί Σωτήρας στόν κόσμο, πέρασε ἀπό τήν πύλη, πού λέγεται Παναγία. Αὐτή τόν γέννησε. Εἶναι ἡ μάνα του. Τό δικό της πάναγνο αἷμα ἀπό τή δική της σάρκα δανείστηκε ὁ Χριστός, γιά νά σαρκωθεῖ, προκειμένου νά λυτρώσει τόν κόσμο. Καί ὡς Μητέρα τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τοῦ Θεοῦ ἡ Παναγία μᾶς συνάπτει τώρα μέ τόν Χριστό καί τή σωτηρία μας. Ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία, τονίζουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι βιωματικά μεθεκτὴ μέσα ἀπό τό πρόσωπο τῆς Παναγίας. Καί τοῦτο, γιατί ἡ Παναγία εἶναι ἡ μητέρα ὅλων μας, ἀφοῦ ἀπό αὐτήν ὁ Χριστός πῆρε τήν ἀνθρώπινη φύση, μέσα στήν ὁποία περικλειόμαστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι, ὡς τέκνα δικά της, γινόμαστε δεκτικοί τῆς θείας χάριτος καί θεωνόμαστε. Ὅπως Ἐκεῖνη δέχθηκε μέσα στήν ὑπαρξή της τόν Θεάνθρωπο Χριστό, ἔτσι καί ὁ κάθε πιστός μπορεῖ μέ τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί ιδιαίτερα μέ τόν μέγιστο τῶν Μυστηρίων, τή Θεία Εὐχαριστία, νά μετέχει στή Θεότητα καί νά θεώνεται, καί νά ζεῖ αἰώνια κοντά στόν Θεό. Αὐτός, λοιπόν, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού σαρκώθηκε μέ τό αἷμα αὐτῆς, πού γεννᾶται σήμερα «ἐξ Ἰωακείμ καί τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος», παρέδωσε φάρμακο λυτρωτικό γιά τή δική μας ἀνθρώπινη φύση, τό Ἅγιο Σῶμα καί τό Τίμιο Αἷμα του, πού παίρνουμε σωστικά κάθε φορά, πού ἄξια κοινωνοῦμε στό μέγα Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Ἐπάξια, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία μας ἀνυμνεῖ τήν Παναγία, ὡς «Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ». Δίκαια καί οἱ πιστοί ἀνυμνοῦμε καί γεραίρομε τό ἄχραντο πρόσωπο τῆς Παρθένου, ἀφοῦ μέ τήν ἀγνότητα καί ἀγιότητά της ἔγινε ἡ ἐπίλεκτη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, μέ τήν ὁποία ἔλαβε ὑπόσταση τό σχέδιο τῆς θείας οικονομίας γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Καί ἀπό αὐτή ἀκριβῶς τή θεία ιδιότητά της ἐκπορεύεται καί ὁ ρόλος τῆς μεσιτείας καί πρεσβείας της γιά τούς ἀνθρώπους πρὸς τόν Θεό. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε τό προνόμιο νά διαθέτουμε ἰσχυρό προστάτη καί βοηθό καί ὑπερασπιστή, τήν Παναγία, πού μέ τήν παρέμβασή της πρὸς τόν Υἱό της καί Θεό μας ἀποδυναμώνει τήν

ἐπιρροή τοῦ κακοῦ. Ἡ Παναγία εἶναι τό στήριγμα τῶν πιστῶν, ἡ χαρά τῶν θλιβομένων, ἡ προστάτιδα τῶν ἀδικουμένων, ἡ βοήθεια τῶν ὀρφανῶν, ὁ ἰατρός τῶν ἀσθενούντων, ἡ παραμυθία τῶν τεθλιμμένων καί πενθούντων, ὁ συναντιλήπτορας τῶν ἀγωνιζομένων ὑπέρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καί ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός τῶν ἀγωνιζομένων γιά τήν εἰρήνη, τή δικαιοσύνη καί τήν ἐλευθερία.

Νά, γιατί καί μεῖς σήμερα, ἑορτή τῆς Γεννήσεως τῆς Παναγίας, ἤρθαμε ἐδῶ, στό ὄχυρό τοῦτο τῆς ψυχῆς καί τοῦ πνεύματος, στήν πανηγυρίζουσα τοῦ Κύκκου Μονή, τήν ὁποία ἡ Πάνσεπτη Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, τῆς Ἐλεούσας τῆς Κυκκώτισσας, τήν περικοσμει, τήν περιφρουρεῖ καί τήν ἀρωματίζει, κατά τρόπο μυστικό, μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία της, γιά νά κάμψουμε τό γόνυ τῆς ψυχῆς μας μπροστά στήν πανάμωμη Μορφή της, καί ἀφοῦ τήν εὐχαριστήσουμε καί δοξολογήσουμε «διά τῆς εὐεργεσίας τόν πλοῦτον», νά ἐκζητήσουμε τό ἔλεος, τή συγγνώμη καί τή βοήθειά της, ἀφ' ἑνός μὲν γιά νά ἐπικρατήσῃ ἡ ἐπικίνδυνα κλυδωνιζόμενη παγκόσμια εἰρήνη, ἀφ' ἑτέρου δέ γιά νά καταπαύσῃ ἐπί τέλους ἡ θύελλα τῆς τουρκικῆς θεομηνίας καί νά βγεῖ ὁ κυπριακός Ἑλληνισμός ἀπό τή σκιά θανάτου στό ὑπερήφανο φῶς τῆς ἐλευθερίας.

Σήμερα, ἀγαπητοί Χριστιανοί, σέ μιά ἀποθεωμένη καί ἀποαγιασμένη κοινωνία, οἱ ἀξίες καί τά ἰδανικά, πού ὑψωναν στό παρελθόν τό ἀνθρώπινο ἦθος, ἀμφισβητοῦνται, δυστυχῶς, καί καταπατοῦνται. Σήμερα, κίνητρο γιά κάθε ἐνέργεια γίνεται τό οἰκονομικό συμφέρον καί ἡ ἀπόκτηση δυνάμεως καί ὑπεροχῆς.

Στήν ἐποχή αὐτή τῆς πιό ὑψηλῆς ἐπιστημονικῆς καί τεχνολογικῆς ἀνάπτυξης καί ἀλματώδους διαδόσεως τῶν γνώσεων, ἔχει, δυστυχῶς, σημειωθεῖ ἡ πιό μεγάλη ἠθική κατάρρευση. Πολύ ὀρθά λέχθηκε, ὅτι ἡ τεχνολογία ἔκανε τόν ἄνθρωπο ὑπεράνθρωπο, ἀλλά καί ἀπάνθρωπο. Σήμερα, ὁ τεχνολογικός πολιτισμός, ἀφηνιασμένος, κατεδαφίζει κάθε πνευματική ἔφεση καί μεταφυσική ἀνησυχία, καί ὁ ἄνθρωπος δέν ἐνδιαφέρεται γιά τήν αἰωνιότητα, γιατί δέν πιστεύει σ' αὐτή. Γί' αὐτό καί ζοῦμε σέ μιά κοινωνία ἀνασφάλειας, ἔλλειψης ἐμπιστοσύνης, ἀβεβαιότητας καί μιᾶς διαρκῶς αὐξανόμενης βίας. Στήν ἐποχή μας ὁ πόλεμος πάντα παραμένει θλιβερό πεπρωμένο μας καί ὁ ἴσκιος τοῦ

θανάτου πέφτει βαρύς στις ψυχές όλων μας. Σήμερα, όχι λίγοι λαοί, περίτρομοι σφαδάζουν μέσα σε ωκεανούς αδελφοκτόνων αιμάτων.

Φρικτός, λοιπόν, φρικτότατος είναι ο εφιάλτης της ανθρωπότητας σήμερα, γιατί στην εποχή αυτή της επανάστασης της επιστήμης, ζούμε συνεχώς κάτω από τη φοβερή σκιά ενός πολέμου, όχι συμβατικού αυτή τη φορά, αλλά πυρηνικού πολέμου. Το μανιτάρι μιας πυρηνικής έκρηξης είναι μία φρικτή προοπτική, πού ανά πάσα στιγμή μπορεί να γίνει πραγματικότητα. Ο συνεχιζόμενος πόλεμος στην Ουκρανία, ο μεγάλος αυτός πόλεμος μεταξύ δύο πυρηνικών μεγεθών, της Ρωσίας από τη μία και του ΝΑΤΟ με έπικεφαλής την Αμερική από την άλλη, ίσως να είναι γεγονός, πού τό απευχόμεθα, τό προμήνυμα ή ακόμη χειρότερα ο προθάλαμος του μεγάλου, του όριστικού, του Τρίτου Παγκοσμίου, πυρηνικού τούτη τη φορά, πολέμου για τον οποίο ο Αϊνστάιν είχε πει πώς, *«αν διεξαχθεί Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος, ο Τέταρτος θα γίνει με ρόπαλα»*. Καί ο Αϊνστάιν, όταν τά έλεγε αυτά, είχε υπόψη του τη βόμβα της Χιροσίμα, πού άφηνε κάποια περιθώρια για επιβίωση. Τά σημερινά, όμως, πυρηνικά όπλα τό αποκλείουν. Αν, ω μή γένοιτο, γίνει και άλλος Παγκόσμιος Πόλεμος, πού τούτη τη φορά θα είναι ένας πυρηνικός όλεθρος, ή ζωή θα άφανιστεί, θα έχουμε την ολοσχερή καταστροφή του κόσμου.

Βέβαια, οί πλειστοί, κλεισμένοι στο καβούκι της προσωπικής τους ψευδο-ασφάλειας, φαντάζονται πώς μία τέτοια προοπτική είναι μακρινή για να τους θίξει άμεσα. Γι' αυτό και κυριαρχεί ένας άπαράδεκτος στρουθοκαμηλισμός σε παγκόσμια κλίμακα. Κλείνουμε όλοι τά μάτια στον κίνδυνο και, επειδή δεν τον βλέπουμε, φανταζόμαστε πώς δεν είναι ύπαρκτός. Καί όμως! Σ' αυτή την κρίσιμη καμπή της ιστορίας, πού νέα γεωπολιτικά, γεωστρατηγικά και γεωοικονομικά συμφέροντα αλλάζουν την όψη του κόσμου και άπειλούν με ένα παγκόσμιο πυρηνικό πόλεμο. Σ' αυτή την ώρα, πού ο άνθρωπος *«αυτό τό μέγιστο και ελάχιστο όν της γής»*, όπως πολύ όρθά λέχθηκε, βρίσκεται μόνος και παραζαλισμένος μπροστά στο φάσμα ενός πυρηνικού όλεθρου, επιβάλλεται παγκόσμια κινητοποίηση όλων των λαών της γής, για να σταματήσει ο συνεχιζόμενος πόλεμος στην Ουκρανία και έτσι να μην υλοποιηθεί ή ρήση, ότι *«ή ρωσική ρουλέτα δεν είναι παιγνίδι, πού μπορεί να συνεχίζεται για πολύ»*. Μετά την έξαγγελθείσα και ήδη υλοποιηθείσα άπόφαση του Αμερικανού Προέδρου

νά αποστείλει στήν Ουκρανία βόμβες διασποράς, αλλά και τή νέα, πρόσφατη αναγγελία του, ὅπως τουλάχιστον μεταδόθηκε ἀπό τά Μ.Μ.Ε., ὅτι θά αποστείλει και ὀβίδες ἀπεμπλουτισμένου οὐρανίου, γιά νά χρησιμοποιηθοῦν ἐναντίον τῶν ρωσικῶν ἀρμάτων μάχης, ὁ ρωσωνατοϊκός αὐτός πόλεμος κλιμακώνεται πολύ ἐπικίνδυνα.

Δέν εἶναι λοιπόν καιρός γιά αὐταπάτες. «Τό ἐς αὔριον» ποτέ δέν ὠφέλησε τόν ἄνθρωπο. Ὅλοι μαζί οἱ λαοί τῆς γῆς, νά συστρατευθοῦμε πρέπει σ' ἓνα παγκόσμιο εἰρηνιστικό κίνημα, ἀπαλλαγμένο ἀπό ὅποιαδήποτε σκοπιμότητα, και νά ἀγωνιστοῦμε γιά τήν ἐδραίωση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. Γιατί μόνο ἡ εἰρήνη σέ μιά παγιωμένη σταθερή μορφή θά ἀπελευθερώσει τόν σημερινό ἄνθρωπο ἀπό τό ρίγος τοῦ θανάτου.

Ἄς γίνουμε ὅλοι, ὅπως μᾶς θέλει ὁ Κύριος, στήν πράξη εἰρηνοποιοί. «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί ὅτι αὐτοί υἱοί Θεοῦ κληθήσονται» (Ματθ. ε' 9), μᾶς βεβαίωσε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος στήν ἐπί τοῦ Ὁρους Ὁμιλία του.

Ἄς ἀπευθύνουμε θερμή δέηση πρὸς τήν Παναγία, τῆς ὁποίας τά Γενέθλια σήμερα ἐορτάζουμε, νά μεσιτεύσει πρὸς τόν εἰρηναρχο Κύριο, τόν μονογενή Υἱό της, νά φωτίσει τόν νοῦ και τήν καρδιά τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, γιατί μόνο ἔτσι θά ἐπικρατήσουν σ' ὅλο τόν κόσμο, ἡ εἰλικρινής ἀγάπη, ἡ συναδέλφωση και ἡ ἀλληλεγγύη πρὸς οἰκοδομή τῆς εἰρήνης και τῆς δικαιοσύνης και, κατ' ἐπέκταση, και τῆς χαρᾶς και τῆς πραγματικῆς εὐτυχίας.

Ἀλλά, ἀγαπητοί Χριστιανοί, σήμερα ἡ Πατρίδα μας, ἐκτός ἀπό τήν παγκόσμια αὐτή καταιγίδα, ἐκτός ἀπό τόν παγκόσμιο αὐτό σίφουνα ἐπικίνδυνων γεωπολιτικῶν ἀλλαγῶν και γεωστρατηγικῶν ἀνακατάξεων, ἔχει νά ἀντιμετωπίσει και ἓνα προαιώνιο και ἀδίστακτο ἐχθρό, πού ἐπιβουλεύεται τή φυσική και ἐθνική ὑπαρξή μας.

Σήμερα ἡ Κύπρος, ἡ Νῆσος αὐτή τῶν Ἁγίων και τῶν Μαρτύρων, ἐξακολουθεῖ γιά 49 τώρα χρόνια, θρηνωδοῦσα και κλαίουσα, νά πενθεῖ τή συμφορά της, ἐξαιτίας τοῦ συνεχιζόμενου αἱματηροῦ διαμελισμοῦ της ἀπό τήν ἐξανδραποδιστική τῶν τούρκων εἰσβολέων κακουργία τοῦ 1974, τότε πού οἱ μεγάλοι τῆς γῆς «ἐνιπταν τάς χειράς» τους. Ἔβλεπαν και σιωποῦσαν. Ἔμειναν και ἐξακολουθοῦν μέχρι σήμερα νά μένουν ἐκνευριστικά ἀπαθεῖς. Βουβοί μάρτυρες μπροστά στό ἀνοσιούργημα αὐτό τῆς ἀρπακτικῆς μανίας τῆς Τουρκίας. Και ἡ ἔνοχη αὐτή σιωπή τους, πού συνεχίζεται, ἀποθράσυναν

τήν κατοχική δύναμη, ή όποία μηχανεύεται τώρα νέα τετελεσμένα σέ βάρος του λαού μας, τόσο μέ τόν ανώδυνο γιά αυτή, έξαιτίας τής ποντιοπηλατικής ύποκρισίας τών ισχυρών τής γής, συνεχιζόμενο έποικισμό τής περικόλειστης περιοχής τής κατεχόμενης πόλης τής Αμμοχώστου, όσο και μέ τήν πρόσφατη προσπάθεια τής παραβίασης του στάτους κβό και δημιουργίας νέων τετελεσμένων στή νεκρή ζώνη στήν περιοχή του μικτού χωρίου τής Πύλας, μέ τήν απόπειρα κατασκευής νέου δρόμου Πύλας - Άρσους, προς εύκολότερη πρόσβαση τών Τουρκοκυπρίων προς τήν Αμμόχωστο, γεγονός, πού επιβεβαιώνει, ότι ό τελικός σκοπός τών τούρκων είναι ό μόνιμος έποικισμός τής Αμμοχώστου, αλλά και μέ στόχο νά τορπιλίσουν τίς καταβαλλόμενες προσπάθειες επανέναρξης του διαλόγου προς επίλυση του χρονίζοντος έθνικού μας προβλήματος.

Όλες αυτές οί δοκιμασίες, αγαπητοί Χριστιανοί, είναι αποτέλεσμα τής απουσίας του Θεού από τή ζωή μας. Σήμερα, οί βιοτικές μέριμνες και τό ύλιστικό φρόνημα τής εποχής, έχουν εκτοπίσει τόν Θεό από τή ζωή μας. Αυτόνομηθήκαμε, δυστυχώς, από τόν Θεό και από κάθε υπερβατική αυθεντία, γι' αυτό και ό Θεός παραχωρεί παιδαγωγικές δοκιμασίες. Οί θλίψεις και τά διάφορα δεινά δέν είναι τίποτε άλλο, παρά ένα μυστηριώδες θεϊκό κάλεσμα μετάνοιας και έπιστροφής κοντά του.

Σήμερα, λοιπόν, πού ως κυπριακός Έλληνισμός βλέπουμε τήν αδικία νά επικρατεί, τήν κακία νά κατισχύει, τή βία νά θριαμβεύει, τή δικαιοσύνη νά σταυρώνεται, τήν έλευθερία νά διώκεται και τήν ακρωτηριασμένη ήμικατεχόμενη Πατρίδα μας νά στενάζει και νά όλοφύρεται κάτω από τό βαρύ πέλμα του βάρβαρου εισβολέα, επιβάλλεται, αν θέλουμε έθνική σωτηρία και λύτρωση, νά ξανατοποθετήσουμε στά βάθη τής ψυχής μας και στό κέντρο τής ζωής μας τόν Μονογενή Υίο και Λόγο του Θεού, τόν Κύριον ήμων Ιησού Χριστό, αλλά και Αυτή, πού τόν γέννησε, τήν Παναγία μας Θεοτόκο, τής όποίας σήμερα τό Γενέσιο έορτάζουμε, γιατί «πολλά ισχύει δέησις μητρός προς εύμένειαν Δεσπότου».

Στους παντοειδείς κινδύνους νά μήν ξεχνοῦμε ποτέ, πώς, πάνω από τίς εύθραυστες συμμαχίες και ανθρώπινες βεβαιώσεις, ό μόνος άμετακίνητος και βέβαιος σύμμαχος και βοηθός είναι ό παντοδύναμος Θεός και ή Υπέρομαχος Στρατηγός του έθνους μας, ή ύπεραγία Θεοτόκος, ή Παναγία μας, προς τήν όποία ή έλληνική ψυχή πάντοτε είναι στραμμένη.

Ἡ σημερινή ἑορτή τῆς Παναγίας, ἀγαπητοί Χριστιανοί, πρέπει νά θεωρηθεῖ ὡς μία πρόσκληση τῆς Ἐκκλησίας μας νά ξυπνήσουμε ἀπό τόν λήθαργό μας καί νά μιμηθοῦμε τήν ὑπέραγνη Μητέρα τοῦ Θεοῦ στήν ἐπίγεια πορεία της. Καί θά τή μιμηθοῦμε μέ τήν τήρηση τῶν εὐαγγελικῶν ἐντολῶν τοῦ Υἱοῦ της καί Θεοῦ μας, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄς τιμήσουμε, λοιπόν, μέ καθαρότητα ψυχῆς καί σώματος τήν ὄντως καθαρή καί ὑπέραγνη Μητέρα τοῦ φωτός.

Ἄς καθαρισθοῦμε ἀπό κάθε σωματικό καί πνευματικό μόλυσμα, γιά νά γιορτάσουμε ἀγνοί τή Γέννηση τῆς Θεοτόκου.

Ἄς λουστοῦμε καί ἐξαγνισθοῦμε μέ τό Μυστήριο τῆς Μετάνοιας καί Ἐξομολόγησης, γιά νά προσέλθουμε στό «*συμπόσιον τῆς πίστεως*», στό μέγα Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί νά κοινωνήσουμε τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, πρὸς «*ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας καί εἰς ζωὴν αἰώνιον*».

«*Ἄχραντε Θεοτόκε, τούς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τόν Πανάγιον Τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν*». Ἀμήν.